

Ενώπιον του
Συμβουλίου της Επικρατείας

Αίτηση Αναστολής

*(με αίτημα άμεση διάταξης προσωρινής διαταγής για αναστολή εκτέλεσης της
προσβαλλομένης-*

σχετική η από 26 Ιουλίου 2022 αίτηση ακύρωσης (αρ. κατ.ΣτΕ .../2022)

Της Ευαγγελίας Αμπάζη, Α' επιλαχούσας Βουλευτή της εκλογικής περιφέρειας της Α' Αθήνας, Δικηγόρου και κάτοικο Αθηνών, οδός αριθμ. , με ΑΜ/ΔΣΑ , κάτοχο του ΑΦΜ της ΔΟΥ .

Κατά

- 1. Του Αρχηγού της Αστυνομίας,** που ως εκ της Υπηρεσίας του κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Π. Κανελλοπούλου αριθ. 4, νομίμως εκπροσωπούμενο
- 2. Του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη,** που ως εκ της Υπηρεσίας του κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Π. Κανελλοπούλου αριθ. 4 νομίμως εκπροσωπούμενο

Περί ακυρώσεως

Της υπ'αριθ. απόφασης 7512/3/291 από 25/05/2022 Απόφασης του Ενιαίου Συντονιστικού Κέντρου Επιχειρήσεων & Διαχείρισης Κρίσεων του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας «Εγκατάσταση και λειτουργία φορητού συστήματος επιτήρησης του ΠΔ 75/2020 από στελέχη της Υ.Ε.Ε.Δ/Ο.Π.Κ.Ε.-Ο.Ε.Δ κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδιασμού της Δ.Α.Α από την ώρα της 26/07/2022 έως και την 06.00 ώρα της 02.08.2022» και

Κάθε προγενέστερης ή μεταγενέστερης συναφούς πράξης της Διοίκησης

Α' Μέρος Αίτησης Αναστολής

Άσκησα ήδη, κατά της παραπάνω προσβαλλομένης νομίμως, εμπροθέσμως και με έννομο συμφέρον την από 26 Ιουλίου 2022 αίτησή μου ακύρωσης ενώπιον του Δικαστηρίου Σας (αρ. κατ. ΣτΕ/2022).

Στην εκκρεμούσα ενώπιον του Δικαστηρίου Σας αίτησή μου, κατά τρόπο ορισμένο έχω προβάλλει (μεταξύ των άλλων) και τα παρακάτω:

«Α' Μέρος της Αίτησης Ακύρωσης

Προσφεύγω ενώπιον του Δικαστηρίου Σας και ζητώ Δικαστική Προστασία. Επαγόμει δε τα εξής:

πρόκριμα

Όλα όσα προβάλλω με το παρόν δικόγραφό μου είναι ισχυρισμοί (αφορούν πράγματα), που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. (πρβλ. άλλωστε *G.Marty et P.Raynaud, Droit civil II. 2 (1965) no 57 σ. 73 επ., Planiol-Ripert Traite III nos 286 επ., Jean Gaudemet, etudes sur le rigime juridique de l'indivision (th.Strasbourg), Monier I σ. 370 επ., Josserand, Essai sur la propriété τομ. I σ. 357 επ.*).

Επίσης: η επίδικη υπόθεση Α) έχει ουσιαστικό για εμένα χαρακτήρα (βλ. απόφαση E.C.H.R.: «*Van Leuven και De Meyere κατά Βελγίου της 23 Ιουνίου 1981*»), και Β) σχετίζεται με ζητήματα πραγματικά και νομικά (βλ. απόφαση E.C.H.R.: «*Albert και Le Compte κατά Βελγίου της 10 Φεβρουαρίου 1983*».)

ως προς το έννομο συμφέρον

Η αιτούσα είμαι Α' επιλαχούσα Βουλευτής της εκλογικής περιφέρειας της Α' Αθήνας, Δικηγόρος και κάτοικος Αθηνών. Τόσο η οικία μου, όσο και η επαγγελματική μου στέγη βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας.

Περαιτέρω η ίδια υπήρξα παθούσα, ήτοι υποκείμενο καταγραφής σε ανύποπτο χρόνο, από προγενέστερη ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΗ απόφαση με αποτέλεσμα και η προσβαλλομένη να πλήττει ευθέως και καταφανώς τον πυρήνα των συνταγματικώς κατοχυρωμένων δικαιωμάτων μου.

Συγκεκριμένα, την Παρασκευή 22 Ιουλίου 2022 και περί ώρα 19:30 διέσχισα την Πλατεία Εξαρχείων, κατευθυνόμενη προς το γραφείο μου, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αριστοτέλους αρ. 47-49.

Κατά τη διέλευσή μου αυτή, διαπίστωσα ότι δύο αστυνομικοί της Ελληνικής Αστυνομίας είχαν τοποθετήσει μηχανή καταγραφής (κάμερα), η οποία κατέγραφε τους διερχόμενους στο σημείο. Η μία εξ' αυτών – μάλιστα – ήταν πάνω σε σταθερή βάση (τρίποδο).

Υπ' όψιν του Δικαστηρίου Σας ότι τη δεδομένη στιγμή ουδεμία ύποπτη δραστηριότητα ελάμβανε χώρα στην Πλατεία Εξαρχείων. Αντιθέτως, κατά την εν λόγω χρονική στιγμή ευρίσκοντο στην περιοχή διερχόμενοι περαστικοί και πελάτες των καταστημάτων που βρίσκονται πάνω στην Πλατεία, τόσο των καταστημάτων υγειονομικού χαρακτήρος όσο και του βιβλιοπωλείου.

Ως όφειλα, προσπάθησα να απευθυνθώ στο ένα εκ των δυο αστυνομικών της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος προέβαινε ενώπιόν μου στην περιγραφόμενη παράνομη και παραβιάζουσα συνταγματικά μου δικαιώματα πράξη, ωστόσο ουδεμία απόκριση υπήρξε.

Διαπιστώνοντας ότι οι προσπάθειές μου για επικοινωνία με το Όργανο της Ελληνικής Αστυνομίας απέβαιναν ανεπιτυχείς, αιτήθηκα από έναν φωτορεπόρτερ, ο οποίος ευρίσκετο στο σημείο με σκοπό την λήψη φωτογραφιών από την προγραμματισμένη κατά τις βραδινές ώρες συγκέντρωση διαμαρτυρίας φεμινιστικής οργάνωσης, να αποθανατίσει την συγκεκριμένη δραστηριότητα της Αστυνομίας. Αλλώστε τούτο είχε δικαίωμα να το πράξει, στα πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας, καθότι φωτορεπόρτερ.

Πράγματι, η συγκεκριμένη συμπεριφορά καταγράφηκε και αποδεικνύεται ως κάτωθι προκύπτει από τη φωτογραφία που προσκομίζω και επικαλούμαι ενώπιον του Δικαστηρίου Σας.

Εν συνεχεία των προαναφερθέντων, κατά τη λήψη της φωτογραφίας, όπως φαίνεται κατωτέρω, έτερο Όργανο της Ελληνικής Αστυνομίας, παρατηρώντας ότι καταγράφεται η παράνομη συμπεριφορά, προέβη σε έργω εξύβριση, ανατείνοντας το μεσαίο δάκτυλο του χεριού του και προσβάλλοντας έτι περαιτέρω το έννομο αγαθό της προσωπικότητάς μου, πράξη για την οποία επιφυλάσσομαι να προσφύγω στις αρμόδιες Αρχές.

Κατά την επιστροφή μου στον χώρο εργασίας μου, και μη έχοντας λάβει τις απαραίτητες εξηγήσεις από τα όργανα της Ελληνικής Αστυνομίας που τελούσαν τις προπεριγραφόμενες πράξεις, αναζήτησα στον ιστότοπο της Ελληνικής Αστυνομίας προκειμένου να εντοπίσω τις αναγκαίες εξουσιοδοτικές πράξεις με σκοπό να αποταθώ στην Δικαιοσύνη.

Ως εκ των ανωτέρω προσφεύγω ενώπιον του **Δικαστηρίου Σας** με προφανές, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον (πρβλ. σε **ad hoc** αποφάσεις: **Συμβούλιο της Επικρατείας**: 932/1982, 432/1983, 3041/1984, 349/1986, 2676/1987, 2865/1987, 3108/1987, 3547/1987, 379/1998 και 4045/1998. Επίσης, πρβλ. **Β.Ρώτης**, Τα υποκειμενικά στοιχεία εις την ακυρωτικήν δίκην και η επίδρασίς των επί της εξελέξεως της αιτήσεως ακυρώσεως εις την Γαλλίαν, ΕΔΔ 1960, σελ. 238. **Γλ.Σιούτη**, Το έννομο συμφέρον στην αίτηση ακυρώσεως, **Σπ.Βλαχόπουλου**, Η παράληψη εναντίωσης στο περιεχόμενο εισηγητικής έκθεσης για εκλογή μέλους ΔΕΠ, ως λόγος απώλειας του έννομου συμφέροντος, Δ.Δίκη 1999, σελ. 820, **Γ.Αγγελίδης**, Δύο περιπτώσεις ελλείψεως νομιμοποιήσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ΕΔΔ 1971, σελ. 14, **Κ.Κοννίδας**, Ο έλεγχος της νομιμοποιήσεως του αιτούντος ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας, ΕΔΔ 1981, σελ. 276)

Β' Μέρος της Αίτησης Ακύρωσης

Η προσβαλλόμενη πράξη:

Με τη προσβαλλομένη απόφαση του **Ενιαίου Συντονιστικού Κέντρου Επιχειρήσεων & Διαχείρισης Κρίσεων** του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας αποφασίστηκε, κατά παράβαση του **αρθ. 12 του ΠΔ 75/2020** αλλά και των άρθρων **9^Α και 25 του Συντάγματος**, του άρθρου **8 παρ. 2 ΕΣΔΑ** ή και **52 η παρ. 1 ΧΘΔΕΕ**, η εγκατάσταση και λειτουργία φορητού συστήματος επιτήρησης του Π.Δ. 75/2020, από στελέχη της Υποδιεύθυνσης Ειδικών Επιχειρησιακών Δράσεων / Ο.Π.Κ.Ε. – Ο.Ε.Δ. κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδιασμού της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, από την 06.00' ώρα της Τρίτης 26/07/2022 έως την 06.00' ώρα της Τρίτης 02/08/2022 εντός της εδαφικής αρμοδιότητας των Τμημάτων Ασφάλειας: Εξαρχείων, Ομονοίας, Κολωνού, Κυψέλης, Αγίου Παντελεήμονα, Συντάγματος, Ακροπόλεως, και ειδικότερα:

(α) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Εξαρχείων , που περικλείεται από τις οδούς 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων), Λ. Αλεξάνδρας, Κόνιαρη, Αθηναίων Εφήβων, Ευέλπιδος Ρογκάκου Ηλία, Οίτης, Σίνα, Λ. Ελευθερίου Βενιζέλου (Πανεπιστημίου), 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων), Λ. Αλεξάνδρας,

(β) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Αγίου Παντελεήμονα , που περικλείεται από τις οδούς Λ. Κηφισού, Λιοσίων, Ζορμπά, Αγίου Δημητρίου Όπλων, Ρικάκη, Στρατηγού Δαγκλή, Καπιδάκη, Λ. Ιωνίας (γραμμές Η.Σ.Α.Π.), Νικοπόλεως, 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων), Ιουλιανού, Λιοσίων, Δομοκού, Ζαχία, Κωνσταντινουπόλεως, Σεπολίων, Αγίου Μελετίου, Δυρραχίου, Λ. Κηφισού, Λιοσίων,

(γ) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Κυψέλης , που περικλείεται από τις οδούς 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων), Αμοργού, Τραυλαντώνη, Ελικώνος, Κοκκερέλ, Αγίων Αναργύρων, Λεοντίου, Γανυμήδου, Κουρτίου, Ειρηναίου, Ωρίωνος, Αυξεντίου, Ελληνικού, Μουσών, Καρπενησιώτη, Μπουαίων, Αυγερινού, Ανηφορίτη, Σπυριδόγιαννη, Ζολιώτη, Κυρίλλου Λουκάρεως, Λ. Αλεξάνδρας, 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων), Αμοργού,

(δ) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Ομονοίας, που περικλείεται από τις οδούς Ιερά Οδός, Κωνσταντινουπόλεως, Σεπολίων, Ιουλιανού, Πατησίων, Αιόλου, Λυκούργου, Πειραιώς, Παναγή Τσαλδάρη, Πέτρου Ράλλη, Σαλαμίνας, Αγίας Άννης,

(ε) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Ακροπόλεως, που περικλείεται από τις οδούς Αιόλου, Πανεπιστημίου, Εδουάρδου Λω, Σταδίου, Φιλελλήνων, Σιμωνίδου, Λ. Βασ. Αμαλίας, Λ. Συγγρού, Αμβροσίου Φραντζή, Κασομούλη, Λεωφ. Βουλιαγμένης, Φιλομήλας, Ζεϋξίδος Ελευθερίας, Γράμμου, Μπακνανά, Βιέννα, Ακρωτηρίου, Πρασινίκα, Κράτητος, Λ. Συγγρού, Λαγουμιτζή, Καλλιρόης, Χαμοστέρνας, Πειραιώς, Ερμού, Αθηνάς, Λυκούργου,

(στ) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφάλειας Κολωνού, που περικλείεται από τις οδούς Δυρραχίου, Σεπολίων, Κωνσταντινουπόλεως, Ιωαννίνων, Βασιλείου του Μεγάλου, Π. Ράλλη, Σαλαμινίας, Αγίας Άννης, Μαρκόνι, Λ. Αθηνών, Λ. Κηφισού,

(ζ) Στην περιφέρεια του Τμήματος Ασφαλείας Συντάγματος, που περικλείεται από τις οδούς, Σταδίου, Εδουάρδου Λω, Σίνα, Οίτης, Ευέλπιδος Ρογκάκου Ηλία, Κλεομένους, Λουκιανού, Αριστίππου, Χοϊδά, Αριστοδήμου, Κλεομένους, Αθηναίων Εφήβων, Λάχητος, Κόκκαλη Π., Λ. Βασιλίσσης Σοφίας, Λούρου Κ., Λαοδικείας, Νυμφαίου, Βακχυλίδου, Αλκμάνος, Σατόμης, Ρούμελης, Ούλφ Πάλμε, Ευφρονίου, Διοχάρους, Ομπλιανής, Λ. Βασ. Αλεξάνδρου, Μιχαλακοπούλου, Λ. Βασ. Κωνσταντίνου, Αρδηττού, Αθανασίου Διάκου, Λ. Συγγρού, Λ. Βασ. Αμαλίας, Σιμωνίδου, Φιλελλήνων, Σταδίου, Εδουάρδου Λω.

Υπεύθυνος επεξεργασίας: Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας

Π. Κανελλοπούλου 4 10177 – Αθήνα Email : sistimata . eskedik @ astynomia . gr

Γ' Μέρος της Αίτησης Ακύρωσης

Οι υποχρεώσεις της ΕΛΑΣ που πηγάζουν από το αρθ. 12 του ΠΔ 75/2020:

Σύμφωνα με το αρθ. 12 παρ. 2 του Π.Δ. 75/2020 η λειτουργία συστημάτων επιτήρησης επιτρέπεται ύστερα από απόφαση της αρμόδιας δημόσιας αρχής, που έχει την ιδιότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας.

Με την απόφαση, που εκδίδεται κάθε φορά, καθορίζεται ο χρόνος ενεργοποίησης, καθώς και η διάρκεια λειτουργίας, η οποία δύναται να παραταθεί, κατόπιν νέας, ειδικά αιτιολογημένης απόφασης.

Στην απόφαση λειτουργίας, η οποία τελεί σε συνάρτηση με την εκάστοτε μελέτη εκτίμησης αντικτύπου αναφορικά με την εγκατάσταση ή προμήθεια των συστημάτων επιτήρησης, προσδιορίζονται ακόμη, η εμβέλεια λειτουργίας αυτών και τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους, ενώ παράλληλα αιτιολογείται η σκοπιμότητα χρήσης τους.

Μελέτη εκτίμησης αντικτύπου των επιπτώσεων της επεξεργασίας στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, διενεργείται τόσο για την προμήθεια, όσο και πριν την αρχική θέση σε λειτουργία των φορητών συστημάτων επιτήρησης.

Τέλος, η απόφαση λειτουργίας των συστημάτων επιτήρησης, κοινοποιείται με κάθε πρόσφορο μέσο και ιδίως με πινακίδες, καθώς και ανάρτηση σε ιστοσελίδα, στην οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας δημοσιεύει τα απαραίτητα για την ενημέρωση στοιχεία.

Στη Γνωμοδότηση 3/2020 επί του σχεδίου του εν λόγω Προεδρικού Διατάγματος, η ΑΠΔΠΧ επισημαίνει ότι αν και η ενημέρωση μέσω ιστοσελίδας του υπευθύνου επεξεργασίας, αποτελεί ένα καταρχήν ικανοποιητικό μέτρο, αυτό δεν διασφαλίζει πλήρως την υποχρέωση ενημέρωσης, και είναι προτιμότερο να ακολουθείται πολυεπίπεδη προσέγγιση, η οποία να περιλαμβάνει τη δημοσίευση σε ιστοσελίδα αλλά και κατάλληλα συμπληρωματικά ή εναλλακτικά μέτρα.

Επομένως, όπως γίνεται αντιληπτό από τις διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 2 του Π.Δ. 75/2020, η ΕΛ.ΑΣ., ως υπεύθυνος επεξεργασίας, οφείλει κάθε φορά πριν την λειτουργία συστήματος επιτήρησης σε δημόσιο χώρο να εκδίδει και να κοινοποιεί την απόφαση λειτουργίας του συστήματος

αυτού τουλάχιστον στην ιστοσελίδα της προσδιορίζοντας υποχρεωτικά: α) τον χρόνο ενεργοποίησης, β) τη διάρκεια λειτουργίας του, γ) την εμβέλεια λειτουργίας του, δ) τα ειδικότερα χαρακτηριστικά του, και ε) την αιτιολόγηση της σκοπιμότητας της χρήσης του σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 5 του Π.Δ. 75/2020 και το άρθρο 14 του ν.3917/2011.3 Το τελευταίο αυτό στοιχείο είναι ιδιαίτερα σημαντικό στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας της επεξεργασίας και της αρχής της λογοδοσίας, καθώς όπως ορίζει το άρθρο 5 του Π.Δ. 75/2020 με την απόφαση αιτιολογείται ειδικώς η συνδρομή των νόμιμων προϋποθέσεων που δικαιολογούν την επιτήρηση συγκεκριμένου χώρου.

Πιο συγκεκριμένα, απαιτείται να συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ότι τελούνται ή πρόκειται να τελεσθούν στον συγκεκριμένο χώρο ποινικά αδικήματα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 του ΠΔ 75/2020 και το άρθρο 14 του ν.3917/2011.

Η συνδρομή επαρκών ενδείξεων αιτιολογείται με την αναφορά πραγματικών στοιχείων όπως, ιδίως, στατιστικών ή εμπειρικών δεδομένων, μελετών, εκθέσεων, μαρτυριών, πληροφοριών για τη συχνότητα, το είδος και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εγκλημάτων που τελούνται σε συγκεκριμένο χώρο, καθώς και για την, βάσει των ανωτέρω στοιχείων, πιθανολογούμενη εξάπλωση ή μεταφορά της εγκληματικότητας σε άλλο δημόσιο χώρο.

Η επιτήρηση κρίνεται απαραίτητη όταν, κατ' εκτίμηση των ανωτέρω πραγματικών στοιχείων, σχηματίζεται η εύλογη πεποίθηση ότι στους συγκεκριμένους δημόσιους χώρους απειλούνται σοβαροί κίνδυνοι για τη δημόσια ασφάλεια.

Δ' Μέρος της Αίτησης Ακύρωσης

Λόγοι Ακύρωσης

Η Αρχή της Πρόληψης με την Αρχή της Αναλογικότητας, λειτουργούν από κοινού, καθόσον θα πρέπει αφενός μεν να αποτρέπεται η ένταση σύγκρουσης και αφετέρου να υφίσταται ισορροπία μεταξύ διαφόρων εννόμων αγαθών.

Ωστόσο η απόφαση του **Ενιαίου Συντονιστικού Κέντρου Επιχειρήσεων & Διαχείρισης Κρίσεων** του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας «Εγκατάσταση και λειτουργία φορητού συστήματος επιτήρησης του ΠΔ 75/2020 από στελέχη της Υ.Ε.Ε.Δ/Ο.Π.Κ.Ε.-Ο.Ε.Δ κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδιασμού της Δ.Α.Α από την ώρα της 26/07/2022 έως και την 06.00 ώρα της 02.08.2022» είναι καταφανώς καταχρηστική και έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το γράμμα και το πνεύμα του ισχύοντος Συντάγματος προσβάλλοντας ευθέως τον σκληρό πυρήνα αυτού.

Ειδικότερα:

Η εικόνα ενός ατόμου, η οποία συλλέγεται δια της χρήσης κάμερας συνιστά δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα, στο βαθμό που παρέχεται η δυνατότητα ταυτοποίησης του συγκεκριμένου φυσικού προσώπου άμεσα ή έμμεσα κατά τα προεκτεθέντα, ενώ η καταγραφή της εικόνας η οποία αποθηκεύεται και διατηρείται σε μηχανισμό βιντεοσκοπήσεως συνεχούς ροής, όπως π.χ. σε σκληρό δίσκο του συστήματος συνιστά αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων (βλ. ΔΕΕ C-212/13

απόφαση *Rynes* παρ. 22, ΔΕΕ C-345/17 απόφαση *Sergejs Buivids* παρ. 31, ΔΕΕ C708/18 απόφαση ΤΚ κατά M5A παρ. 35., ΔΕΕ *Rynes* παρ. 23, 25, *Sergejs Buivids* παρ. 34, ΤΚ παρ. 34).

Πιο συγκεκριμένα, ως δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα νοείται κατ' άρθ. 4 παρ. 1 ΓΚΠΔ και 3 περ. 1 Οδηγίας 2016/680 κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός η περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική.

Για την ταυτοποίηση του φυσικού προσώπου, η οποία μπορεί να είναι και έμμεση, χωρίς δηλαδή ευθεία αναφορά στο φυσικό πρόσωπο, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των μέσων που μπορούν ευλόγως να χρησιμοποιηθούν, είτε από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, είτε από τρίτο (πρβλ *ΕΔΔΑ S. and Marper v the UK* (GC), 30562/04 & 30566/04, 04.12.2008, § §66 και ΑΠΔΠΧ 41/2017, Ομάδα εργασίας αρ. 29 Γνωμοδότηση 5/2014 (WP216) για τις τεχνικές ανωνυμοποίησης και 4/2007 (WP136) για την έννοια των προσωπικών δεδομένων σελ. 16-17.).

Σύμφωνα με την ΑΠΔΠΧ 41/2017 η έμμεση ταυτοποίηση μπορεί να είναι συνάρτηση πολλών διαφορετικών παραγόντων. Τα ίδια στοιχεία, ο συνδυασμός των οποίων δεν επιτρέπει την ταυτοποίηση ενός προσώπου σε ένα ευρύ κοινωνικό περιβάλλον, μπορεί να οδηγούν σε πλήρη ταυτοποίηση στο πλαίσιο μιας μικρής κοινωνικής ομάδας, όπου όλα τα μέλη της γνωρίζονται μεταξύ τους. Για το λόγο αυτό, προκειμένου να εξετασθεί εάν έχει λάβει χώρα επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο αυτών των παραμέτρων που αφορούν την υπό κρίση επεξεργασία, διότι και η πιθανότητα έμμεσης ταυτοποίησης, όταν δεν είναι αμελητέα, καθιστά, καταρχήν, την πληροφορία, προσωπικό δεδομένο.

Έτσι, η λήψη ή και καταγραφή της εικόνας ενός ατόμου από μεγάλο ύψος ή μακρινή απόσταση ή με καλυμμένα χαρακτηριστικά (π.χ. κρανιοφόρος ή μασκοφόρος) που καθιστά αδύνατη την αναγνώριση των φυσικών χαρακτηριστικών του προσώπου ενός υποκειμένου των δεδομένων δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου την αδυναμία ταυτοποίησής του, καθώς δύναται εν τέλει να επιτευχθεί από λοιπές πληροφορίες, όπως π.χ. τα εμφανισιακά χαρακτηριστικά (ύψος, σωματοδομή, χρώμα και είδος ενδυμάτων και υποδημάτων) σε συνδυασμό με επιπλέον πληροφορίες (π.χ. επιβίβασή του σε μηχανοκίνητο όχημα, επίσημανση ή καταγραφή της πορείας και του τελικού προορισμού του, επεξεργασία δεδομένων θέσης των κινητών τερματικών συσκευών κινητής τηλεφωνίας για ένα χρονικό διάστημα σε έναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο. (βλ. Κατευθυντήριες Γραμμές υπ' αρ. 3/2019 ΕΣΠΔ on processing of personal data through video devices σελ. 7, 9, ΑΠΔΠΧ 20/2008 και Μ. Λεβεντοπούλου, Η βιντεοεπιτήρηση και το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων, εκδ. Σάκκουλα 2010, 16 και πρβλ ΔΕΕ *Tele2* παρ. 102)

Από την επεξεργασία και τον συνδυασμό επεξεργασιών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι δυνατή η εξαγωγή συμπερασμάτων που οδηγεί στην δημιουργία προφίλ του φυσικού

προσώπου, το οποίο θα αφορά είτε περιστασιακά, είτε σε μόνιμη βάση τις συνήθειες, τους τόπους μόνιμης ή προσωρινής διαμονής, τις καθημερινές και άλλες μετακινήσεις, τις ασκούμενες δραστηριότητες, τις κοινωνικές σχέσεις και τα κοινωνικά περιβάλλοντα στα οποία συχνάζει (βλ. ΔΕΕ Tele2 παρ. 99) .

Ως εκ τούτου, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει χώρα σε διαφορετικά ενδεχομένως χρονικά στάδια (συλλογή, διατήρηση, αποθήκευση, πρόσβαση, διαβίβαση) πρέπει, σύμφωνα με το ΕΔΔΑ να εξοπλίζεται (σε κάθε ένα στάδιο) με επαρκείς και αναγκαίες εγγυήσεις που αντικατοπτρίζουν τις αρχές επεξεργασίας και δρουν αποτρεπτικά στην καταχρηστική και δυσανάλογη επέμβαση στα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το άρθρο 8 ΕΣΔΑ (βλ 5 ΕΔΔΑ *Catt v the UK*, 43514/15, 24.01.2019, § 94 και *M.M. v. the UK*, 24029/07, 13.11.2012, § 195) .

Αντίστοιχα, σύμφωνα με το ΔΕΕ, η επεξεργασία ανά στάδιο πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που απορρέουν από τα άρθρα 7 και 8 ΧΘΔΕΕ, όπως πλέον προκύπτουν από την τήρηση των αρχών επεξεργασίας και νομιμότητας του ΓΚΠΔ και της Οδηγίας 2016/680.(βλ. ΔΕΕ *Digital Rights Ireland* παρ. 29, 30)

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 26 της Οδηγίας «Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να είναι σύννομη, θεμιτή και διαφανής σε σχέση με τα φυσικά πρόσωπα τα οποία αφορά και να πραγματοποιείται μόνο για συγκεκριμένους σκοπούς που προβλέπονται από τον νόμο. Η αρχή αυτή καθεαυτή δεν εμποδίζει τις αρχές επιβολής του νόμου να ασκούν δραστηριότητες όπως οι μυστικές έρευνες ή η βιντεοεπιτήρηση. Τέτοιες δραστηριότητες μπορούν να ασκούνται για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων ...εφόσον ορίζονται από τον νόμο και συνιστούν απαραίτητο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία, με δέουσα συνεκτίμηση των έννομων συμφερόντων του ενδιαφερόμενου».

Παράλληλα, για να είναι νόμιμη η επεξεργασία πρέπει να ορίζονται ιδίως τα βασικά χαρακτηριστικά της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο σκοπός της επεξεργασίας, τα συγκεκριμένα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαίο να τύχουν επεξεργασίας, ιδιαίτερα δε τα ευαίσθητα δεδομένα, κατά τρόπο, ώστε να προκύπτει σαφώς ότι τα συγκεκριμένα δεδομένα είναι αναγκαία και πρόσφορα σε σχέση με τον σκοπό της επιδιωκόμενης επεξεργασίας, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, να αναφέρεται ο χρόνος τήρησης των δεδομένων και οι τυχόν αποδέκτες των δεδομένων αυτών. Η εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων βιντεοεπιτήρησης με τη λήψη ή και καταγραφή εικόνας ή και ήχου δια της συλλογής, διατήρησης, αποθήκευσης, πρόσβασης και διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ακόμη και από δημόσιο χώρο , συνιστούν ως επιμέρους πράξεις επεξεργασίας, επέμβαση στα ατομικά δικαιώματα του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής κατ' άρθ. 9 Σ., 7 ΧΘΔΕΕ19 και 8 ΕΣΔΑ καθώς και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατ' άρθ. 9Α Σ., 8 ΕΣΔΑ και 8 ΧΘΔΕΕ (βλ. ΔΕΕ *Digital Rights Ireland* παρ. 38.).

Εν προκειμένω και σύμφωνα με το ΕΔΔΑ η αποθήκευση και μόνον δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε μια ηλεκτρονική πληροφοριακή βάση της Αστυνομίας συνιστά επέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής (βλ. *Catt v the UK*, 43514/15, 24.01.2019, § 93), ακόμη και εάν αφορά δημόσια πληροφορία, εφόσον συλλέγεται συστηματικά και αποθηκεύεται σε αρχεία που τηρούνται από τις αρχές (βλ. 2 *Rotaru v Romania*, 28341/95, 04.5.2000, § 43) .

Η πρόσβαση των αρμόδιων εθνικών αρχών στα διατηρούμενα δεδομένα ή και η διαβίβασή τους με σκοπό την πρόσβαση και χρήση τους συνιστά μια επιπλέον αυτοτελή επέμβαση στα ανωτέρω θεμελιώδη δικαιώματα έχουσα ελάχιστη σημασία, αν οι γνωστοποιούμενες στις αρμόδιες εθνικές αρχές πληροφορίες είναι ή όχι ευαίσθητου χαρακτήρα ή αν οι ενδιαφερόμενοι υπέστησαν ή όχι ενδεχομένως δυσμενείς συνέπειες λόγω της επέμβασης αυτής (βλ.σχετ. ΔΕΕ *Digital Rights Ireland* §§ 32-37, *Tele2* §§ 99-104.)

Τόσο για την διατήρηση όσο και για την πρόσβαση των αρμόδιων εθνικών αρχών στα διατηρούμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και χρήση τους προς επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών επιβάλλεται η πρόβλεψη αντικειμενικών κριτηρίων επί τη βάσει ουσιαστικών, διαδικαστικών και εγγυητικών προϋποθέσεων ελέγχου και επίβλεψης των συναφών μέτρων, οι οποίες ομοίως πρέπει να προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.(βλ. *Tele2* παρ. 110-111, *Digital Rights* παρ. 60-62, *Tele2* 118-119, *Tele2* παρ. 118)

Έτσι, η πρόσβαση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές σε διατηρούμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προς το σκοπό καταπολέμησης του εγκλήματος είναι σύμφωνη με τις επιταγές του ΧΘΔΕΕ και της ΕΣΔΑ, μόνον εφόσον στην εθνική ρύθμιση προβλέπονται αντικειμενικά κριτήρια σε σχέση π.χ. με την ύπαρξη υπονοιών σε βάρος προσώπων ότι «σχεδιάζουν, προτίθενται να διαπράξουν ή έχουν διαπράξει σοβαρή παράβαση ή ακόμη ότι εμπλέκονται καθ' οιονδήποτε τρόπο σε μια τέτοια παράβαση» , υπό την περαιτέρω προϋπόθεση ότι προσδιορίζεται με σαφήνεια στον νόμο ο τρόπος σύνδεσής τους και η υπαγωγή τους στην εν λόγω κατηγορία προσώπων, μη αρκούσης μιας γενικής αναφοράς σε «πρόσωπα που σχετίζονται με την υπόθεση» (βλ. *Tele2* παρ. 119, *Roman Zakharov v. Russia* (GC), 47143/06, 4.12.2015, § 260. και ΕΔΔΑ *Iordachi and Others v. Moldova*, 25198/02, 10.2.2009, § 44, *Roman Zakharov v. Russia* (GC), 47143/06, 4.12.2015, § 245)

τούτων δοθέντων

Την εν λόγω απόφαση προσβάλλω για τους εξής νόμιμους, βάσιμους, παραδεκτούς, αληθείς και λυσιτελείς λόγους:

πρώτος λόγος ακύρωσης
η αρχή της αναλογικότητας

Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας, οι περιορισμοί ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να ορίζονται γενικώς και αντικειμενικώς, με τυπικό νόμο ή κατόπιν ειδικής εξουσιοδότησης με προεδρικό διάταγμα.

Οι δε περιορισμοί ατομικού δικαιώματος πρέπει να δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους δημοσίου συμφέροντος, να τελούν σε πρόδηλη λογική συνάφεια με τον σκοπό αυτό, να είναι πρόσφοροι, κατάλληλοι και αναγκαίοι, για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, να μην θίγουν τον πυρήνα του δικαιώματος και να μην απονέμουν στην Διοίκηση ευρεία διακριτική ευχέρεια (πρβλ. ΣτΕ [ΟΛ] 3665/2005).

Η ΑΠΔΠΧ έχει ήδη επισημάνει ότι η αρχή της νομιμότητας στον δημόσιο τομέα που διέπει τη δράση της δημόσιας διοίκησης, απαιτεί η αρμοδιότητα των δημόσιων αρχών να προβλέπεται από νόμο και να ασκείται σύμφωνα με τον νόμο.

Με άλλα λόγια, η αρχή της νομιμότητας λειτουργεί και ως περιοριστικό όριο της διοικητικής δράσης ή με αντίστροφο συλλογισμό, η διοικητική ενέργεια πρέπει να είναι σύμφωνη προς τον κανόνα δικαίου που διέπει τη δράση της διοίκησης. (βλ. Γνωμοδότηση 7/2015 ΑΠΔΠΧ για την «ηλεκτρονική κάρτα φιλάθλων», σκ. 2)

Ομοίως, προκειμένου η επέμβαση στα ανωτέρω ατομικά δικαιώματα να είναι ανεκτή στο πλαίσιο ενός σύννομου περιορισμού θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 9Α Σ, 25 Σ., 8 παρ. 2 ΕΣΔΑ ή και 52 παρ. 1 ΧΘΔΕΕ.

Ειδικότερα, από το άρθρο 8 παρ. 2 ΕΣΔΑ προκύπτει ότι επιτρεπώς περιορίζεται το προστατευόμενο ατομικό δικαίωμα εφόσον το ληφθέν μέτρο πρώτον, προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία (αρχή της νομιμότητας), δεύτερον, αποσκοπεί στην επίτευξη των εκεί αναφερόμενων λόγων περιορισμού του ατομικού δικαιώματος (π.χ. δημόσια ασφάλεια) και τρίτον, ελέγχεται η συμβατότητα του περιορισμού του ατομικού δικαιώματος σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας υπό ευρεία έννοια (αναγκαιότητα) σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Η αρχή της νομιμότητας απαιτεί τα περιοριστικά μέτρα του ατομικού δικαιώματος αφενός να προβλέπονται από τον εθνικό νόμο, αφετέρου, να είναι συμβατά με την αρχή του κράτους δικαίου, η οποία ρητώς αναφέρεται στο προοίμιο της ΕΣΔΑ και είναι σύμφυτη με τον σκοπό του άρθ. 8 ΕΣΔΑ (πρβλ. ΔΕΕ C-362/14 Maximilian Schrems απόφαση της 06.10.2015 παρ. 95 με παραπομπές και Kennedy v. the United Kingdom, 26839/05, 18.5.2010, § 151).

Ο νόμος πρέπει να είναι «ποιοτικός», ήτοι να είναι προσιτός (προσβάσιμος) στα πρόσωπα στα οποία είναι δυνάμει εφαρμοστέος και προβλέψιμος (σαφώς διατυπωμένος), ώστε να προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής των μέτρων, παρέχοντας στους πολίτες επαρκείς ενδείξεις ως προς τις περιστάσεις στις οποίες οι δημόσιες αρχές έχουν το δικαίωμα να καταφύγουν σε τέτοια μέτρα προκειμένου να είναι δυνατή η πρόβλεψη των συνεπειών, έστω και με τη λήψη κατάλληλης

συμβουλής προκειμένου το άτομο να καθορίσει αναλόγως τη συμπεριφορά του (πρβλ. *Centrum För Rättvisa v. Sweden*, 35252/08, 19.6.2018, § 118, *Rotaru v Romania*, 28341/95, 04.5.2000, § 55 ,και βλ. Α. Σταθάκη, Η στάθμιση του αγαθού της ασφάλειας και του δικαιώματος για σεβασμό της ιδιωτικής ζωής στη νομολογία του ΕΔΔΑ, σε Η ηλεκτρονική παρακολούθηση σε υπαίθριους χώρους, Εταιρία Ελλήνων Δικαστών Λειτουργών για τη Δημοκρατία και της Ελευθερίας, Όμιλος «Αριστόβουλος Μάνεσης», Πρακτικά διήμερης επιστημονικής συνάντησης 14 και 15 Μαρτίου 2008, εκδ. Σάκκουλα (εφεξής «Πρακτικά για την ηλεκτρονική παρακολούθηση σε υπαίθριους χώρους») και αιτ. σκ. 33 Οδηγίας 680/16).

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και το ΔΕΕ, επιτάσσοντας την ύπαρξη ρυθμίσεων που περιλαμβάνουν **σαφείς και ακριβείς κανόνες**, που να διέπουν την έκταση και την εφαρμογή του οικείου μέτρου και να επιβάλλουν έναν ελάχιστο αριθμό απαιτήσεων, ούτως ώστε τα πρόσωπα, των οποίων τα δεδομένα διατηρούνται, να έχουν επαρκείς εγγυήσεις ότι προστατεύονται αποτελεσματικά τα προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα τους από κινδύνους καταχρήσεων, καθώς και από οποιασδήποτε αθέμιτη πρόσβαση και αθέμιτη χρήση των δεδομένων αυτών (πρβλ. *ΔΕΕ Digital Rights Ireland* παρ. 54-55 με παραπομπές στη νομολογία του ΕΔΔΑ και *Tele2* παρ. 109.)

Επιπλέον, σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ για τις μυστικές παρακολουθήσεις, ιδίως τις τηλεφωνικές, **ο εθνικός νόμος πρέπει να περιλαμβάνει: τη φύση των αδικημάτων για τα οποία επιτρέπεται η παρακολούθηση, τον προσδιορισμό των κατηγοριών των προσώπων που ενδέχεται να υποβληθούν στο μέτρο της παρακολούθησης, τη χρονική διάρκεια και το όριο της παρακολούθησης, την διαδικασία εξέτασης, χρήσης και αποθήκευσης των πληροφοριών που αποκτήθηκαν από την παρακολούθηση, τις εγγυήσεις ασφαλούς διαβίβασης προς τρίτα μέρη των πληροφοριών που αποκτήθηκαν από την παρακολούθηση και τις προϋποθέσεις διαγραφής ή καταστροφής του υλικού που αποκτήθηκε από την παρακολούθηση.** (πρβλ. *Roman Zakharov v. Russia* (GC), 47143/06, 4.12.2015, § 231)

Περαιτέρω, θα πρέπει να προβλέπεται στον εθνικό νόμο το πεδίο εφαρμογής κάθε τέτοιας διακριτικής ευχέρειας που απονέμεται στις αρμόδιες δημόσιες αρχές, καθώς και ο τρόπος υλοποίησής της με επαρκή ενάργεια, προκειμένου να παρέχει στο άτομο **επαρκή προστασία έναντι αυθαίρετων επεμβάσεων.**

Η εξισορρόπηση μεταξύ του μυστικού χαρακτήρα των παρακολουθήσεων και του κινδύνου κατάχρησης λαμβάνει χώρα με την **ύπαρξη επαρκών και αναγκαίων δικλείδων ασφαλείας - εγγυήσεων**, τις οποίες αξιολογεί το ΕΔΔΑ και αφορούν σε ένα δεύτερο στάδιο ελέγχου: **τη φύση, το πεδίο εφαρμογής και τη διάρκεια των πιθανών μέτρων, την απαιτούμενη αιτιολογία για τη λήψη των μέτρων και το είδος των ένδικων βοηθημάτων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο** (πρβλ. *Association for European Integration and Human Rights and Ekimdzhiev v. Bulgaria*, 62540/00, 28.6.2007, § 77.)

Στις περιπτώσεις λήψης μυστικών μέτρων αναγνωρίζεται στις εθνικές αρχές ένα περιθώριο εκτίμησης ως προς τα μέσα που θα επιλέξουν για να πετύχουν τον νόμιμο σκοπό που επιδιώκουν.

Το περιθώριο όμως αυτό δεν πρέπει, σύμφωνα με το ΕΔΔΑ, να είναι απεριόριστο στο όνομα της μάχης κατά της κατασκοπείας και της τρομοκρατίας όπως έχει δεχθεί και το ΔΕΕ, στη νομολογία του οποίου παραπέμπει το ΕΔΔΑ, αλλά πρέπει, αφενός να λαμβάνει υπόψη του την φύση, την σοβαρότητα της επεμβάσεως και τον επιδιωκόμενο με αυτήν σκοπό, αφετέρου, να είναι σύμφωνο προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία και νομολογία, δοθέντος ότι ο κίνδυνος που δημιουργείται από τη δημιουργία και λειτουργία ενός συστήματος μυστικής παρακολούθησης μπορεί να υπονομεύσει, ακόμη και να καταστρέψει την δημοκρατία υπό το πρόσχημα της προστασίας της, με αποτέλεσμα να καθίσταται αναγκαία η πρόβλεψη επαρκών και αποτελεσματικών εγγυήσεων (βλ. *Klass and Others v. Germany*, 5029/71, 6.9.1978, § 49, ΔΕΕ Digital Rights Ireland παρ. 47 και πρβλ ΕΔΔΑ *S. and Marper v UK (GC)*, 30562/04 & 30566/04, 04.12.2008, § 102, *Szabó and Vissy v. Hungary*, 37138/14, 12.1.2016, § 57).

Τα ανωτέρω κριτήρια έχει ήδη λάβει υπόψη του ο νομοθέτης της Ε.Ε. στο πλαίσιο της Οδηγίας 2016/680 ώστε «η νομοθεσία των κρατών μελών που ρυθμίζει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός του πεδίου εφαρμογής [της Οδηγίας] θα πρέπει να καθορίζει τουλάχιστον τους στόχους, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, τους σκοπούς της επεξεργασίας και τις διαδικασίες για τη διατήρηση της ακεραιότητας και της εμπιστευτικότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τις διαδικασίες για την καταστροφή τους, παρέχοντας ως εκ τούτου επαρκείς εγγυήσεις κατά του κινδύνου κατάχρησης και αυθαιρεσίας» (αιτ. σκ. 33).

Τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν τον έλεγχο της τήρησης του επιπέδου προστασίας που κατοχυρώνει το δίκαιο της Ε.Ε. στον τομέα της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αναθέτοντάς τον σε δικαστήριο ή ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ανωτέρω απαιτήσεις ισχύουν ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία το σύστημα επιτήρησης είναι ορατό ή τα υποκείμενα των δεδομένων ενημερώνονται προ της εισόδου τους στο πεδίο λήψης ή καταγραφής των δεδομένων τους, καθώς οι τεχνικές δυνατότητες του συστήματος και η περαιτέρω επεξεργασία των καταγεγραμμένων πληροφοριών παραμένουν άγνωστες για τα πρόσωπα που παρακολουθούνται (βλ. ΑΠΔΠΧ Γνωμοδότηση 1/2009).

Εν κατακλείδι, η συλλογή και εν γένει επεξεργασία των ανωτέρω πληροφοριών πέραν της επέμβασης στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δύναται, ανάλογα με το περιβάλλον, τις περιστάσεις και τις συνθήκες της επεξεργασίας να συνιστά επιπλέον επέμβαση στην άσκηση θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων,

όπως ενδεικτικά στην **ελευθερία της κίνησης** (βλ. ΑΠΔΠΧ Γνωμοδότηση 7/2015 για την «ηλεκτρονική κάρτα φιλάθλων» και ΑΠΔΠΧ Γνωμοδότηση 1/2017 για το «ηλεκτρονικό εισιτήριο» του ΟΑΣΑ και τη δημιουργία ενός προφίλ μετακινήσεων), **ως έκφρασης του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της προσωπικής ελευθερίας** (βλ. ΕΔΔΑ Lopez Ribalda v Spain (GC), 1874/13 & 8567/13, 17.10.19, § 89 με αναφορά στην καταγραφή της συμπεριφοράς, ενεργειών και κινήσεων του ατόμου) ή στην **ελευθερία της συνάθροισης σε περιπτώσεις κατά τις οποίες λαμβάνεται ή καταγράφεται εικόνα των μετακινήσεων, της πορείας και των τοποθεσιών που επισκέπτεται το άτομο.**

Εξ αυτών των λόγων είναι αδιαστάκτως βέβαιο ότι με την επίδικη συμπεριφορά της η Διοίκηση, επεφύλαξε απολύτως καταχρηστική συμπεριφορά η οποία αφενός μεν υπερβαίνει το μέτρο (παραβίαση της Αρχής της Αναλογικότητας) και αφετέρου είναι εξόχως καταχρηστική και αντίθετη στις επιταγές της παρ. 3 του άρθρου 25 του Συντάγματος (πρβλ. Θ.Τσάτσου, Η επέκτασις της έννοιας της καταχρήσεως εξουσίας, Μελέται Διοικητικού Δικαίου 197, σελ. 25 επ. και G.Leze, La jurisprudence du Conseil d'Etat et le detournement de pouvoir dans la jurisprudence administrative, RDP 1952 σελ. 257) και τούτο διότι οι προσβαλλόμενη Δηλαδή χαρακτηρίζονται από καταχρηστική σε βάρος μας συμπεριφορά.

Επομένως, κατά τρόπο **αδιαστάκτως βέβαιον** αποδεικνύεται ότι η προσβαλλόμενη παραβιάζει ευθέως την **Αρχή της Αναλογικότητας**, καθόσον παραβιάζεται η ισορροπία μεταξύ εννόμων αγαθών (πρβλ. άλλωστε **Συμβούλιο της Επικρατείας**; 1149/1988 392/1993, 1874/1994, καθώς και 2110/2003, αλλά και στο επίπεδο της ευρωπαϊκής έννομης τάξης πρβλ. **ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ)** 114/76 Συλλ. 1977, 1211, επίσης 116/76 Συλλ. 1977, 1247, 119-120/76 Συλλ. 1977, 1247, βλ. επίσης Συλλ. 1991-7/II, σελ. 54, επίσης υπόθεση *Man*, απόφαση της 24.9.1985, Συλλ. 1985 σελ. 2889, σκέψη 20).

Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητα και πρέπει να ακυρωθεί.

δεύτερος λόγος ακύρωσης

έλλειψη ουσιώδους τύπου

Εν προκειμένω η ΕΛ.ΑΣ. δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που ρητώς προβλέπονται από το αρθ. 12 του ΠΔ 75/2020.

Συγκεκριμένα, αρκείται στη δημοσίευση μίας απλής ανακοίνωσης στην ιστοσελίδα της, η οποία ενδεικτικά αναφέρει μόνο τον αριθμό της κάθε απόφασης λειτουργίας, τη διάρκεια λειτουργίας των συστημάτων επιτήρησης και τον τόπο λειτουργίας τους κατά τρόπο γενικό και αόριστο.

Ειδικότερα, στην ανακοίνωση αυτή δεν κοινοποιείται το περιεχόμενο της απόφασης λειτουργίας, ενώ επίσης δεν γίνεται καμία αναφορά σε σημαντικά στοιχεία που ορίζει το άρθρο 12 παρ. 2 του Π.Δ. 75/2020 και συγκεκριμένα στην εμβέλεια λειτουργίας του συστήματος επιτήρησης,

στα ειδικότερα χαρακτηριστικά του, και στην αιτιολόγηση της σκοπιμότητας της χρήσης του σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 5 του Π.Δ. 75/2020 και το άρθρο 14 του ν.3917/2011.

Συνεπώς, η προσβαλλομένη πάσχει ακυρότητα και πρέπει να ακυρωθεί.

Τρίτος λόγος ακύρωσης
έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης
αιτιολογίας

Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου.

Η αιτιολογία είναι σαφής όταν καταγράφονται με διαυγή τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με τη χρήση των κατάλληλων διατυπώσεων επί τη βάση των κανόνων της νεοελληνικής γλώσσας σε επίπεδο γραμματικής και συντακτικού (λεκτική λειτουργία).

Στη διοικητική πράξη πρέπει να γίνεται μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της (ορισμένος χαρακτήρα της αιτιολογίας, ΣτΕ 3692/2001, 4223/2000). **Δεν πρέπει να περιορίζεται στην επανάληψη στερεότυπων εκφράσεων που προέρχονται από τον νόμο που διέπει την υπόθεση** (ΣτΕ 2584/2001) ούτε να στηρίζεται σε αντιφατικά στοιχεία (ΣτΕ 941/1989, Ολ 3158/1976).

Η αιτιολογία είναι ειδική όταν δεν είναι γενική και αόριστη, όταν, δηλαδή, όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη. Πρόσθετα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ειδικότητας σε σχέση με τη σαφήνεια εντοπίζονται όταν ανακύπτει η ανάγκη να διατυπώσει το διοικητικό όργανο πρόσθετες σκέψεις

– είτε λόγω της φύσης της υπόθεσης που απαιτεί ενδελεχέστερη επεξεργασία δεδομένων (π.χ. σε πράξεις με σύνθετο επιστημονικό και τεχνικό περιεχόμενο όπως η πράξη περί χαρακτηρισμού κτιρίου ως διατηρητέου, ΣτΕ 2746/1991, ή σε πράξεις με εξαιρετικά δυσμενείς συνεπειών για τους αποδέκτες τους, οπότε μέσω της αιτιολογίας ελέγχεται η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, ΣτΕ 1911/2009)

– είτε για να αντικρούσει ισχυρισμούς του ενδιαφερομένου όταν η πράξη εκδίδεται μετά από την άσκηση διοικητικής προσφυγής (ΣτΕ 3487, 1265/2009, 2425/1993)

Η αιτιολογία είναι επαρκής όταν περιέχει με σαφήνεια όλα τα στοιχεία της κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού

οργάνου (συνθετική λειτουργία της επάρκειας). Η επάρκεια προϋποθέτει ότι η αιτιολογία είναι σαφής και ότι εμπεριέχει το στοιχείο της ειδικότητας, αλλά επιβάλλει την ύπαρξη ενός ακόμη σταδίου στην πορεία του συλλογισμού του οργάνου. Η επάρκεια απαιτεί βαθύτερη ανάλυση έναντι των στοιχείων της σαφήνειας και της ειδικότητας και κρίνεται σε σχέση τόσο με νομικά ζητήματα όσο και με πραγματικά δεδομένα.

Η αιτιολογία θεωρείται ανεπαρκής εάν απλώς αναφέρει τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος, αποτελώντας πιστή επανάληψη της διάταξής του, χωρίς να αναδεικνύεται ο αναγκαίος σύνδεσμος με τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Τα στοιχεία της αιτιολογίας μπορούν να αφορούν τόσο τη νομιμότητα όσο και τη σκοπιμότητα της πράξης.

Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητα και πρέπει να ακυρωθεί.

εν προκειμένω

Με την προσβαλλόμενη απόφαση του Ενιαίου Συντονιστικού Κέντρου Επιχειρήσεων & Διαχείρισης Κρίσεων του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας παραβιάζεται κατάφωρα η Αρχή της Αναλογικότητας. Τούτο δε διότι, όπως αναλυτικά επιδειχθηκε ανωτέρω, κάθε πράξη της Διοίκησης, από την οποία αφικνείται περιορισμός ατομικού δικαιώματος, πρέπει να πρόσφορη, κατάλληλη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπό την αυστηρή προϋπόθεση ότι δεν πρέπει να θίγεται ο πυρήνας του ατομικού δικαιώματος.

Στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη πράξη, δυνάμει της οποίας εγκαταστάθηκε και λειτουργεί φορητό σύστημα επιτήρησης με σκοπό την καταπολέμηση του εγκλήματος, δεν αντέχει στη βάσανο των προαναφερθέντων κριτηρίων, καθώς από τα διαθέσιμα μέσα που έχει στη διάθεσή της η Διοίκηση για την καταπολέμηση του εγκλήματος, το συγκεκριμένο μέσο προσβάλλει με βαναυσότητα την προσωπικότητα των διοικουμένων.

Πιο συγκεκριμένα παραβιάστηκαν τα δικά μου ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, τα οποία έχουν καταγραφεί, έχουν αποθηκευτεί και είναι αντικείμενο διαχείρισης από τη Διοίκηση.

Τούτο δε χωρίς να έχω τελέσει οιαδήποτε πράξη που να δικαιολογεί αυτή την διείσδυση και παραβίαση του ατομικού δικαιώματος της προσωπικότητάς μου.

Επιπροσθέτως, το όριο που σε κάθε περίπτωση τίθεται στις διοικητικές πράξεις είναι να μη θίγεται ο πυρήνας του ατομικού δικαιώματος, γεγονός που στη συγκεκριμένη περίπτωση καταφάσκεται αδιαμφισβητήτως. Διότι, όπως προαναφέρθηκε, η αποτύπωση της εικόνας μου, η οποία αποτελεί μέρος της προσωπικότητάς μου, η διατήρηση του συγκεκριμένου δεδομένου για άγνωστη εις εμέ χρονική περίοδο, η διαχείριση αυτού του δεδομένου από τη Διοίκηση με άγνωστα εις εμέ μέσα και

κριτήρια, προσβάλλει υπέρμετρα τον πυρήνα του δικαιώματος της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς μου και της προσωπικής μου ελευθερίας.

Εξάλλου, η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει και την Αρχή της Νομιμότητας, όπως αυτή αναλύθηκε εκτενώς ανωτέρω. Τούτο διότι δεν υπακούει στο σύστημα των κανόνων δικαίου που διέπουν τη λειτουργία της Διοίκησης. Το νομικό πλέγμα εντός του οποίου λειτουργεί η Διοίκηση θέτει αυστηρούς περιορισμούς για τη λειτουργία της. Ειδικότερα, ως έχει προεκτεθεί, προκειμένου να επέμβει η Διοίκηση στα ατομικά δικαιώματα πρέπει να μην πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 9Α Σ, 25 Σ., 8 παρ. 2 ΕΣΔΑ ή και 52 παρ. 1 ΧΘΔΕΕ. Τα άρθρα αυτά παρέχουν τα εχέγγυα, με τα οποία προστατεύεται ο εκάστοτε διοικούμενος απέναντι στην πιθανή αυθαιρεσία της Διοίκησης.

Ο εθνικός νομοθέτης, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ευρωπαϊκή έννομη τάξη, προβλέποντας τις διαδικασίες για τα μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, όπως το συγκεκριμένο προσβαλλόμενο μέτρο της παρακολούθησης, θέτει ως προϋποθέσεις τη φύση του αδικήματος, τον προσδιορισμό των προσώπων που ενδέχεται να υποβληθούν στο μέτρο της παρακολούθησης, τη χρονική διάρκεια και το όριο της παρακολούθησης, την διαδικασία εξέτασης, χρήσης και αποθήκευσης των πληροφοριών που αποκτήθηκαν από την παρακολούθηση, τις εγγυήσεις ασφαλούς διαβίβασης προς τρίτα μέρη των πληροφοριών που αποκτήθηκαν από την παρακολούθηση και τις προϋποθέσεις διαγραφής ή καταστροφής του υλικού που αποκτήθηκε από την παρακολούθηση.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν λαμβάνεται υπ' όψιν κανένας από τους ανωτέρω περιορισμούς και καμία από τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις. Τούτο δε προκύπτει από το γεγονός πως η καταγραφή, ως προεκτίθεται, λαμβάνει χώρα σε δημόσιο χώρο, που ασκούν οι διοικούμενοι τις δραστηριότητές τους, άνευ προηγούμενης διατάραξης της δημόσιας ασφάλειας και άνευ τέλεσης ή ενδείξεως τέλεσης ή απειλής τέλεσης οιασδήποτε εγκληματικής πράξης.

Εν συνεχεία, ως εκτίθεται στον τρίτο λόγο ακύρωσης, η προσβαλλόμενη πράξη δεν διαθέτει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία. Τούτο δε διότι δεν αναφέρονται σαφώς και ειδικώς τα δεδομένα που καταδεικνύουν την ανάγκη μίας τέτοιας ρύθμισης, που προσβάλλει τον πυρήνα των ατομικών δικαιωμάτων της προσωπικότητας, της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της προσωπικής ελευθερίας των διοικουμένων και δη εμού της αιτούσης, όπου διατηρώ στο κέντρο της Αθήνας τις βιοτικές μου δραστηριότητες. Δεν αιτιολογείται, δηλαδή, ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις εν' όψει των οποίων επιβάλλεται η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης.

Τούτων δοθέντων, η προσβαλλόμενη πράξη ως παραβιάζουσα την Αρχή της Αναλογικότητας και ως αναιτιολόγητη πρέπει να ακυρωθεί.

Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη, ως παραβιάζουσα το μέτρο, το ανάλογο και την επιβαλλόμενη ισορροπία μεταξύ εννόμων αγαθών αντιτίθεται στις πρόνοιες της παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος.

Επειδή η παρούσα μου είναι νόμιμη και βάσιμη και

Επειδή πληρούνται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού αυτής

*Για τους λόγους αυτούς
και με τη ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μου
Αιτούμαι...»*

Β' Μέρος Αίτησης Αναστολής

Η παρούσα μου αίτηση αντικειμενικό σκοπό έχει την παροχή προσωρινής Δικαστικής Προστασίας. Αιτούμαι δηλαδή, να διατάξει το Δικαστήριό Σας, άμεσα, ως κατάλληλο ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή αναστολή της προσβαλλομένης πράξης, προκειμένου να μην επιτραπεί η εγκατάσταση και λειτουργία φορητού συστήματος επιτήρησης του ΠΔ 75/2020 από στελέχη της Υ.Ε.Ε.Δ/Ο.Π.Κ.Ε.-Ο.Ε.Δ κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδιασμού της Δ.Α.Α από την ώρα της 26/07/2022 έως και την 06.00 ώρα της 02.08.2022 .

Για το παραδεκτό του αιτήματός μου συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις , ήτοι:

- A) πιθανολογούμενη βασιμότητα της αίτησης ακύρωσης
- B) επικείμενος κίνδυνος
- Γ) Ανεπανόρθωτη βλάβη

Ως προς τη βασιμότητα της από 26.07.2022 αίτησής μου ακύρωσης αξίζει να σημειωθεί ότι έπειτα από πλήθος καταγγελιών στην αρμόδια ΑΠΔΠΧ, η Αρχή έχει επανειλημμένως τοποθετηθεί και γνωμοδοτήσει κατά της παγίας τακτικής που εφαρμόζεται από την Ελληνική Αστυνομία στο συγκεκριμένο πεδίο δράσης της

Τόσο ως προς τον επικείμενο κίνδυνο, όσο και ως προς την ανεπανόρθωτη βλάβη, λεκτέα είναι τα εξής:

Η δε βλάβη που θα υποστώ τόσο εγώ όσο και οποιοσδήποτε πολίτης βρεθεί στα σημεία εδαφικής αρμοδιότητας των Τμημάτων Ασφαλείας: Εξαρχείων, Ομονοίας, Κολωνού, Κυψέλης, Αγίου Παντελεήμονα, Συντάγματος, Ακροπόλεως, σημεία όπου θα διενεργείται καταγραφή, αλλά και ο κίνδυνος που διατρέχουμε σε περίπτωση που το αίτημα μου δεν ικανοποιηθεί άμεσα, είναι αυταπόδεικτα καθώς μετά το πέρας της 2ας Αυγούστου αφενός θα έχουν ΗΔΗ καταπατηθεί βάνουσα τα ατομικά μας δικαιώματα και αφετέρου θα έχουμε απωλέσει το δικαίωμα μας και η αίτησή μου θα καταστεί άνευ αντικειμένου.

Τούτων δοθέντων και δεδομένου ότι στον οικείο φάκελο-δικογραφία έχουν προσκομισθεί με επίκληση όλα τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν το ορισμένο, βάσιμο αλλά και αληθές των ισχυρισμών μου.

Ζητώ την παροχή προσωρινής Δικαστικής Προστασίας, με την αναστολή ισχύος της προσβαλλομένης, καθόσον εάν δεν ανασταλεί άμεσα η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, θα βρεθώ τόσο εγώ όσο και οποιοσδήποτε πολίτης βρεθεί στα σημεία εδαφικής αρμοδιότητας των Τμημάτων Ασφαλείας: Εξαρχείων, Ομονοίας, Κολωνού, Κυψέλης, Αγίου Παντελεήμονα, Συντάγματος, Ακροπόλεως σε ανεπανόρθωτη βλάβη. Προβάλλω, δηλαδή στο Δικαστήριό Σας την επέλευση οριστικών και ανεπανόρθωτων σε βάρος μας βλαβών.

Επειδή και η παρούσα μου αίτηση είναι απολύτως ορισμένη, λυσιτελής, βάσιμη και αποδεικνύεται με νόμιμο τρόπο.

Για τους λόγους αυτούς

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μου

Αιτούμαι

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα μου αίτηση αναστολής
2. Να ανασταλεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης
3. Να διαταχθεί η προσωρινή αναστολή ισχύος κάθε πράξης και διαδικασίας που επιτρέπει την εγκατάσταση και λειτουργία φορητού συστήματος επιτήρησης του ΠΔ 75/2020 από στελέχη της Υ.Ε.Ε.Δ/Ο.Π.Κ.Ε.-Ο.Ε.Δ κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού σχεδιασμού της Δ.Α.Α από την ώρα της 26/07/2022 έως και την 06.00 ώρα της 02.08.2022 και Κάθε προγενέστερης ή μεταγενέστερης συναφούς πράξης της Διοίκησης

Αθήνα, 26 Ιουλίου 2022

Η αιτούσα Δικηγόρος